

Inden jeg gaar til næste Sag, skal jeg meddele efter Anmodning fra Finantsudvalgets Formand, at Vædringer med Bilag til tredie Behandling af Finantslovsforslaget ville blive omdelte i Løbet af Aftenen. Vædringsforslag til Sagens tredie Behandling indfalder til Indlevering i Bureauet inden Tirsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Indstillinger fra Udvalget for Andragender angaaende de til samme henviste Andragender.

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 111 ff.)

Udenfor Betænkningen var ingen Indstilling fremkommen.

Formanden (Berg): Jeg deler de fremkomne Indstillinger i tvende Afsnit. Der er 6 Indstillinger, de tre angaa Indenrigsministeren, de tre Justitsministeren. Jeg sætter nu som 1ste Afsnit under Forhandling Indstillingerne under Nr. 1, 2 og 3.

Ordføreren (N. S. Larsen): Til Indenrigsministeren foreslaar Udvalget henvist 3 Andragender. Det ene er en Henvisning, de to andre Henvisninger til Ministerens Overbetælse. Jeg behøver jo ikke at forklare, hvad Forskjellen er mellem disse to Former, da vi jo ofte have haft Veilighed til at bruge dem. Hele Udvalget er enig om Henvisningerne. Den første er et Andragende fra 3 Gaardmænd i Overhornbæk om, at Staten vil deltage i Omkostningerne ved den Sag, som føres i Anledning af den af exam. jur. Ostenfeld paastaede Eneret til Jisseriet i Gudenaen og Randers Fjord. Da denne Sags Udfald kan faae ikke ringe Betydning for Statskassen, idet det vil erindres, at en Kommission, der var nedsat for at drøfte Spørgsmaalet om at afløse den paastaede Eneret til Jisseriet, udtalte, at Staten burde indløse Jisseriet med 300,000 Kr. — da Sagen saaledes kan faae væsentlig økonomisk Betydning for Statskassen, har Udvalget ment, at der var Anledning for Staten til at støtte de tre private Mænd, der føre Sagen, saa at sige, i det Offentliges Interesse. Jeg skal ophjse, at Udvalget tidligere har haft Konference med den nuværende Indenrigsministers Formand, og at der ved den Konference var Enighed om, at Stats-

kassen burde træde hjælpende til; men saa førtes Sagen ikke videre i den Samling. — Det andet og tredie Andragende angaar, det første Spørgsmaalet om Udlæggelse af en Plads til Tørring m. m. af Fiskeres Redskaber, og det andet gaar ud paa, at det ved Lov maa blive forbudt overalt i Limfjorden, eller dog for de matriculerede Vandets Vedkommende, at benytte Snorre, Puls- og Bøtvaad. Da Andragendeudvalget jo ikke er en Lovkomite, kan Udvalget selvfølgelig ikke indlade sig paa at gjøre Indstilling om, hvorledes en ny Lov bør affattes; saa almindelige Andragender kan man jo ikke gaa nærmere ind paa. Udvalget har foreslaaet dem henviste til den høitærede Ministers Overbetælse, og ønsker dermed at tilkjendegive, at de Spørgsmaal, som Andragenderne omhandle, ere af den Betydning, at naar Lovgivningsmagten en Gang kommer til at befatte sig med de paagjældende Anliggender, maa disse Spørgsmaal tages med i Betragtning.

Foruden disse 3 Andragender, er der en tidligere Sag, om hvilke jeg paa Udvalgets Vegne skal tillade mig et Par Bemærkninger om til den høitærede Indenrigsminister. Det er angaaende en Sag, hvorom Ministeriet har svaret Udvalget i en Strivelse af 7de Oktober 1885. Der kan formentlig ikke være Tvivl om, at der i denne Sag, som dreier sig om, hvorvidt en jydsk Hede-kommune eller Horsjens Kjøbstad er forsørgelsespligtig overfor en Enke, er tilføiet Hede-kommunen aabenbar Uret. Det er en Uret — det vil jeg sige strax — som ikke er begaaet af den nuværende Indenrigsminister — jeg tror ikke, at han med sin bekjendte Indsigt i kommunale Sager vilde være i Stand dertil — men det er stet tidligere. Forholdet er det, at en omslakkende Person afgaar ved Døden; der bliver Spørgsmaal om, hvor hans Enke er forsørgelsesberettiget; hun havde erhvervet Mandens Forsørgelses-hjem ved Giftermaal. Nu viser det sig, at Manden ikke indtil sit 18de Aar havde opholdt sig noget Steds i nogen Kommune i 5 Aar; altsaa var han forsørgelsesberettiget i sin Fødekommune. Man finder det er Horsjens Kjøbstad; men saa siger Horsjens Kjøbstad: det er et vægte Barn, altsaa er han — paastaar Horsjens Kjøbstad — forsørgelsesberettiget, hvor Moderen 10 Maaneders Dagen før Fødselen opholdt sig. Det er ganske rigtigt, men hvem skal godtgjøre, at hun har opholdt sig 10 Maaneders Dagen før Fødselen andet Steds end i Føde-kommunen? Det er aabenbart Horsjens Kjøbstad, der har Bevisbyrden. Det har Ministeriet tidligere udtalt, at den faktiske Fødekom-